

XXVII.

Betænkning

over

Forflag til Lov angaaende en Omordning af Landsbypræsterenes Lønning og Oprettelse af en kirkelig Pensjons- og Hjælpefond.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 19de December 1870).

Udvalgets Fleertal (Bach, Clausager, S. A. Hansen, G. Jensen, S. P. Jensen, Kiær, P. Nielsen og Th. Nielsen) kan fritage sig for at komme ind paa den nyere Historie af det i det nævnte Lovforflag foreliggende Spørgsmaal om en forandret Lønningsmaade for de geistlige Embedsmænd, idet man i saa Henseende kan henvise til den i Thinget omdeelte trykte Betænkning fra Kirkecommissionen, hvori der Side 196 o. fl. vil findes en af Kirkeministeren udarbejdet Oversigt over Sagens tidligere Behandling i Rigsdagen. Det fremgaaer klarlig heraf, hvor stærkt og vedholdende man i Rigsdagen har trængt paa en Omdannelse af hele dette forældede Forhold, der saavel seet fra Statens som fra Embedsmændenes Standpunkt frembyder store Ulemper og Misligheder.

Den Maade, hvorpaa Folkethingets Udvalg i Aarene 1863, 1864 og 1867 foreslog Sagen ordnet, var Tiendens og alle andre af Geistligheden oppebaarne Indtægters Inddragning i Statskassen, forsaavidt de ikke skulde bortfalde, og de geistlige Embedsmænd lønede med en fast Pengeløn af Statskassen paa samme Maade som Statens øvrige Embedsmænd. To Medlemmer af Kirkecommissionen have udtalt sig for en saadan Ordning, og tre andre Medlemmer, der foresloge en noget derfra afvigende Ordning, udtalte dog, at hvis de skulde vælge mellem Commissionens Fleertals Forflag, hvorpaa det foreliggende Lovforflag er

bygget, eller det af de tvende Medlemmer fremsatte, da vare de meest tilbøielige til at slutte sig til dette.

Nærværende Fleertal maa ogsaa anbefale det ærede Thing at stemme for en Omdannelse af Lovforlaget i den antydede Retning, og det kan vistnok i sin Begrundelse af denne Indstilling fatte sig kort, paa Grund af den omfangsrige og dybtgaaende Drøftelse, de herhenhørende Spørgsmaal tidligere gjentagne Gange have været underkastede.

At Folketirken skulde have nogen Eiendomsret overfor Staten til det, der hidtil har været anvendt til de geistlige Embedsmænds Lønning, samt til andre folkekirkelige Diemed, maa Fleertallet bestemt benægte, og det skal i saa Henseende ikkun henvise til, hvad derom er anført i Rigsdagstidenden 1866—67, A nhang B, Spalte 1334—35, men der fremkommer jævnlig fra forffjellige og meget indflydelsesrige Sider Paastand om det Mødsatte, og dersom man ved Forholdets Omordning viser Mangel paa Agtpaagivenhed med Hensyn til den Maade, hvorpaa Forandringen gennemføres, saa at den frembyder et om end nok saa lidet Støttepunkt for hiin Paastand, vil man snart komme til at angre sin Sorgløshed. Den eneste Maade, hvorpaa man i Nutid og Fremtid kan hævde og sikke Statens fulde Eiendomsret til disse Midler, er at lade dem indflyde i Finantskassen tilligemed Statens